

PASTÝŘSKÝ LIST KE SVĚTOVÉMU DNI PRARODIČŮ A SENIORŮ

(přečtete při bohoslužbách v neděli 27. července)

Milé sestry a bratři,

dnes už popáté prožíváme den prarodičů a seniorů. Papež František určil pro tento den citát z knihy Sirachovcovy (14,2): *“Blaze tomu, kdo neztratil naději”*. Nemělo by nás to překvapit, protože celý Svatý rok prožíváme jako poutníci naděje. Svatý otec nás vybízí, abychom se zamýšleli nad tím, jak se přítomnost prarodičů a seniorů může stát znamením naděje v každé rodině i církevním společenství. Jaká k tomu vede cesta, když se dnes se starší generací mnohokrát nepočítá?

V prvním čtení jsme slyšeli úryvek z rozhovoru mezi Abrahámem a Hospodinem, který předcházela zničení měst Sodoma a Gomora. Tato města ztratila naději, protože hřích jejich obyvatel byl velmi těžký, zaměnili pravé hodnoty za falešné. Zkušenost prarodičů a seniorský věk má velké poslání: poukazovat a předávat mladší generaci skutečné hodnoty života. Není to lehký úkol, když si uvědomíme, jaká představa o hodnotném životě převládá - bývá spojen s kultem věčného mládí a co nejvyšších výkonů. Pokud by tuto představu sdílela i starší generace křesťanů, pak by byly hodnoty života zamlženy. Jak by se pak vyrovnával člověk v seniorském věku s ubývajícími silami, opakovanými zprávami o odchodu známých a přátel, jak by překonával vracející se pocit zbytečnosti a osamocení, který plyne z rychlého tempa a stylu okolního světa? Kdo staví svůj život na křesťanských hodnotách, neztratí naději.

V dnešním evangeliu jsme slyšeli důležité slovo o naději. Učedníci vnímali, že zdrojem Ježíšovy naděje je právě modlitba. Proto mu jeden z jeho učedníků řekl: Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky. Poté, co Ježíš pronesl modlitbu Otčenáš, vypravuje příběh o tom, jak jeden člověk pomohl svému „neodbytnému“ příteli. Tento příběh je velkým svědectvím o řešení nesnadných situací. Kolik podobných příběhů o životních situacích můžete vy, prarodiče a senioři, vypravovat svým dětem a vnukům? Prosím hledejte způsob, jak jim tuto zkušenost víry předat! A vy synové a dcery, vnuci a vnučky, vytvořte si prostor pro naslouchání svým rodičům a prarodičům. Zcela jistě uslyšíte, že i oni procházeli zkouškami a nejistotami, nevěděli, jak řešit různé situace, ale nezoufali, protože mohli svůj život prožívat s oporou, kterou dává Bůh. A tak uprostřed svých životů neztráceli naději, ale naopak v ní rostli. V evangeliu nám zazněla známá slova: Proste a dostanete, hledejte a naleznete, tlučte a otevře se vám. Tato slova nesvědčí jen o lidské pílí a vytrvalosti, ale na prvním místě o tom, že můžeme s důvěrou přistupovat k Bohu jako k Otci.

Zakladatelka a prezidentka katolické asociace prarodičů Catherine Wiley jednou řekla: “Dnešní svět není ani horší ani lepší, než byl ten náš. Je úplně jiný. Naším úkolem je, abychom v něm žili s našimi dětmi a svým postojem v každodenních situacích svědčili o naší víře.”

V bule k Jubilejnímu roku píše papež František, že naděje se rodí z lásky. Rozhodněme se, že v tomto dni prarodičů a seniorů si navzájem projevíme lásku, která i nám přinese naději, která neklame. Děkujeme Vám za tento postoj.

Ve spojení v modlitbě a s požehnáním

Vaši čeští a moravští biskupové